

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Szef
Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

plk Krzysztof Waclawek

P - 14029 /2021/MO/JZ

KANCELARIA SENATU

03980200530561
RPW/25491/2021 P zał.
2021-11-17 rej. Bronisz Karol

Warszawa, 12 listopada 2021 r.

Egz. nr 1

Pan senator Aleksander POCIEJ

**Przewodniczący Komisji Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji Senatu RP**

do wiadomości

Pan Mariusz KAMIŃSKI

**Minister Koordynator Służb Specjalnych
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów**

W odpowiedzi na pismo nr BPS.DKS.KPCPP.0330.30.2021 z 13 października 2021 r. dotyczące prac legislacyjnych związanych z projektem *ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw*, poniżej przedstawiam stanowisko Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wobec przedstawionego do zaopiniowania dokumentu.

Na wstępie pragnę odnieść się do rozwiązań zawartych w art. 2 projektu ustawy, który przewiduje wprowadzenie zmian w art. 62 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2020 r. poz. 27 i 2320).

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na nowy ust. 4 tego przepisu, który dotyczy przywrócenia do służby funkcjonariusza, którego stosunek służbowy wygasł z powodu, o którym mowa w art. 61 pkt 2, tj. zastosowania wobec niego tymczasowego aresztowania. Zdaniem ABW, po złożeniu przez funkcjonariusza wniosku o przywrócenie do służby, w pierwszej kolejności powinien zostać uchylony rozkaz personalny, który stwierdzał wygaśnięcie stosunku służbowego na podstawie art. 61 pkt 2 ww. ustawy

pragmatycznej. Pominięcie tej kwestii w treści zaproponowanego brzmienia art. 62 ust. 4 spowoduje, że wspomniany rozkaz personalny nie zostanie skutecznie wyeliminowany z obrotu prawnego i będzie obowiązywał nadal. W konsekwencji tego, w obrocie prawnym będą funkcjonowały dwa rozkazy dotyczące wygaśnięcia stosunku służbowego i pełnienia służby przez danego funkcjonariusza w tym samym okresie czasu. Wobec powyższego, zdaniem ABW, projektowany art. 62 ust. 4 ww. ustawy powinien otrzymać następujące brzmienie:

„4. W przypadku wygaśnięcia stosunku służbowego na podstawie art. 61 pkt 2, na wniosek funkcjonariusza, złożony w terminie 7 dni od dnia prawomocnego zakończenia postępowania karnego lub karnego skarbowego, uchyla się rozkaz personalny o stwierdzeniu wygaśnięcia stosunku służbowego i przywraca się go do służby, jeżeli prowadzone przeciwko temu funkcjonariuszowi postępowanie, w którym zastosowano wobec niego tymczasowe aresztowanie, zostało zakończone prawomocnym wyrokiem uniewinniającym albo prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania ze względu na okoliczności określone w art. 17 § 1 pkt 1 lub 2 Kodeksu postępowania karnego.”.

Następnie należy odnieść się do nowego ust. 6 art. 62 ustawy o ABW oraz AW, który dotyczy rozwiązania stosunku służbowego funkcjonariusza przywróconego do służby. W przedstawionej propozycji jest mowa o obligatoryjnym rozwiązaniu stosunku służbowego w sytuacji, gdy wymaga tego ważny interes służby. Należy zwrócić uwagę, że obecnie jest to fakultatywna przesłanka do zwolnienia, która wynika z art. 60 ust. 2 pkt 5 ustawy o ABW oraz AW. Ponadto, co należy podkreślić, odnosi się ona do instytucji zwolnienia ze służby, podczas gdy w projektowanym przepisie przesłanka ta została powiązana z rozwiązaniem stosunku służbowego. Z powyższego wynika, że zaproponowane brzmienie ww. regulacji jest niespójne pojęciowo z obowiązującym przepisem nowelizowanej ustawy, i to w zakresie jednego z najistotniejszych elementów stosunku służbowego. W celu uniknięcia takiej sytuacji, opiniowany przepis powinien otrzymać następujące brzmienie:

„6. Jeżeli po przywróceniu do służby okaże się, że mimo zgłoszenia gotowości niezwłocznego podjęcia służby funkcjonariusz nie może zostać do niej dopuszczony, gdyż po wygaśnięciu stosunku służbowego zaistniały okoliczności powodujące niemożność jej pełnienia, art. 60 ust. 2 pkt 5 stosuje się, chyba że zachodzi inna podstawa zwolnienia.”.

Ponadto, należy również zwrócić uwagę na nowy ust. 7 art. 62 ustawy o ABW oraz AW, który dotyczy świadczenia pieniężnego za okres pozostawania poza służbą. Podkreślenia

wymaga, że projektowane rozwiązania dotyczą sytuacji przywrócenia do służby funkcjonariusza, którego stosunek służbowy wygasł, zaś w treści wspomnianego ust. 7 jest mowa zarówno o zwolnieniu ze służby, jak i wygaśnięciu tego stosunku służbowego.

Ponadto, dla zachowania spójności terminologicznej tworzonych przepisów z obowiązującymi regulacjami nowelizowanej ustawy, zasadne jest nadanie podobnego brzmienia projektowanemu jak ma art. 130 ust. 5 ustawy o ABW oraz AW. Oprócz tego, zdaniem ABW, wypłata świadczenia powinna nastąpić z urzędu, np. w terminie 14 dni od dnia przywrócenia funkcjonariusza do służby. Z projektowanego przepisu powinno również zostać usunięte ostatnie zdanie, bowiem dokumentacja potwierdzająca fakt przywrócenia do służby, będzie znajdowała się już w dokumentacji posiadanej przez ABW. W związku z powyższym, przepis art. 67 ust. 7 powinien otrzymać poniższe brzmienie:

„7. Funkcjonariuszowi przywróconemu do służby przysługuje za okres pozostawania poza służbą świadczenie pieniężne równe uposażeniu na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym albo w ostatnim dniu pozostawania w dyspozycji Szefa ABW przed wygaśnięciem stosunku służbowego, nie więcej jednak niż za okres 6 miesięcy i nie mniej niż za 1 miesiąc. Świadczenie pieniężne wypłaca się w terminie 14 dni od przywrócenia funkcjonariusza do służby.”.

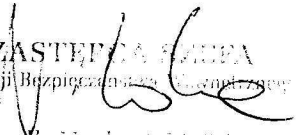
Jednocześnie zdaniem ABW, wątpliwości może budzić intencja projektodawcy w zakresie projektowanego brzmienia zdania drugiego ust. 8 art. 62. Wymieniony w zdaniu pierwszym tego przepisu katalog okoliczności wydaje się być bowiem wyczerpujący dla prowadzonego postępowania, natomiast użycie określenia „nie uważa się za przerwę w służbie w zakresie uprawnień uzależnionych od nieprzerwanego jej biegu” jest niejednoznaczny i wymaga doprecyzowania. W związku z powyższym, ABW zwraca się z uprzejmą prośbą o ewentualne uzupełnienie uzasadnienia projektu w odniesieniu do wprowadzenia ww. przepisu, lub wykreślenie tego fragmentu.

Na zakończenie, pragnę ponowić propozycję rozszerzenia projektowanych rozwiązań o kwestie związane z przywróceniem do służby funkcjonariusza, który został zwolniony z powodu tymczasowego aresztowania. Wskazana propozycja była przedstawiona w piśmie o nr P-10955/2021/MS z 18 sierpnia br. Jej celem jest wprowadzenie zmian przepisów ustawy o ABW oraz AW, tak aby w sposób kompleksowy uregulowana została sytuacja funkcjonariusza tymczasowo aresztowanego, którego stosunek służbowy wygasł, jak również tego który został zwolniony ze służby, o czym jest mowa w art. 61 pkt 2 ustawy o ABW oraz AW. Bez dokonania zmian w tym zakresie, tymczasowo aresztowany funkcjonariusz ABW,

następnie zwolniony ze służby (np. w trybie art. 60 ust. 2 pkt 5 ustawy o ABW oraz AW), a później uniewinniony w postępowaniu karnym, nie będzie mógł skorzystać projektowanych z rozwiązań – zarówno w zakresie przywrócenia do służby oraz kwestii stażu, jak i przysługujących świadczeń finansowych. W takim przypadku, rozkaz personalny o zwolnieniu ze służby funkcjonariusza ABW będzie musiał zostać uchylony w jednym z trybów określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), najprawdopodobniej w trybie wznowienia postępowania w przedmiocie zwolnienia ze służby. Postępowanie takie czasowo będzie dłuższe i bardziej skomplikowane niż procedura przewidziana w niniejszym projekcie, a więc sytuacja prawna takiego funkcjonariusza będzie mniej korzystna. Osobną kwestią pozostaje problematyka wypłaty świadczeń za czas pozostawania poza służbą, co obecnie jest interpretowane na podstawie orzecznictwa sądów administracyjnych. Z tego powodu, zdaniem ABW, projektowane regulacje powinny zostać rozszerzone, gdyż pozostawiają poza zakresem swojego unormowania istotne fragmenty przedmiotowej dziedziny, zaś ich zamieszczenie w treści projektowanej ustawy zapewni ich przejrzystość i zwiększy stabilność sytuacji prawnej funkcjonariusza. Dodatkowo, wskazać należy, że przywoływany we wcześniejszym stanowisku – art. 42 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360, z późn. zm.), w sposób wyczerpujący rozróżnia przedstawioną powyżej sytuację prawną funkcjonariuszy i zawiera spójne rozwiązania w tym aspekcie.

Z tego powodu, ABW zwraca się z uprzejmą prośbą o rozważenie zasadności rozszerzenia projektu we wskazanym powyżej zakresie.

2
2/2

ZASTĘPCA SZEFKA
Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

p.o. Norbert JOPA

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1 – Przewodniczący Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji Senatu RP
Egz. nr 2 – Minister – Członek Rady Ministrów Koordynator Służb Specjalnych
Egz. nr 3 – ABW *ad acta*